

районний суд м. Львова
79007, м. Львів, вул. 6

Справа №
Суддя С.П.

РНОКП
Моб. тел.
e-mail

який діє в інтересах:

**Особи, яка притягується до адміністративної
відповідальності:**

Місце реєстрації: м. Київ, вул. в.53

Адреса для кореспонденції:

Тел. +38

Електронна пошта відсутня

КЛОПОТАННЯ

**про закриття провадження у справі про адміністративне правопорушення
О. за протоколом серії ВАБ № від 0 року
у зв'язку із відсутністю події та складу адміністративного правопорушення.**

року на , яка проживала у квартирі у будинку на вулиці Пекарській у місті Львові, працівником правоохоронних органів, а саме дільничним офіцером поліції (далі по тексті – ДОП) Личаківського ВП ГУ НП у Львівській області лейтенантом поліції А. складено протокол про адміністративне правопорушення за ст. 44-3 КУпАП України.

Згідно протоколу про адміністративне правопорушення серії ВАБ № «серпня 2020 року о 11:10 год., будучи адміністратором готелю «Велком» за адресою: м. Львів, вул. Пекарська, буд. не припинила діяльність закладу, чим порушила карантинні обмеження, встановлені п.п. 2 п.14 Постанови КМУ №641 від 22.07.2020 року», та на думку автора протоколу останньою вчинено правопорушення, передбачене ст. 44-3 КУпАП України.

О. повністю заперечує щодо її притягнення до адміністративної відповідальності, оскільки викладене суперечить фактичним обставинам справи, не відповідає дійсності, є невірно інтерпретованим та взагалі не стосується ..

Згідно ст. 245 КУпАП України, завданнями провадження в справах про адміністративні правопорушення є: своєчасне, всебічне, повне і об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її в точній відповідності з законом, забезпечення виконання винесеної постанови, а також виявлення причин та умов, що сприяють вчиненню адміністративних правопорушень, запобігання правопорушенням, виховання громадян у дусі додержання законів, зміцнення законності.

Статтею 280 КУпАП України, передбачено, що орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Відповідно до п.п.2 п. 14 Постанови КМ України «Про встановлення карантину та запровадження посилених протиепідемічних заходів на території із значним поширенням гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» № 641 від 22.07.2020 р., на території регіону (адміністративно-територіальної одиниці), на якій встановлено "помаранчевий" рівень епідемічної небезпеки, додатково до протиепідемічних обмежень, передбачених для "зеленого" та "жовтого" рівня епідемічної небезпеки, забороняється діяльність закладів, що надають послуги з розміщення, крім готелів.

У відповідності до п.п.3.3 п.3 «Протоколу позапланового засідання міської комісії з питань техногенно-екологічної безпеки і надзвичайних ситуацій Львівської міської ради» №52 від 04.08.2020 року, у м. Львові від 31 липня 2020 року встановлено "помаранчевий" рівень епідемічної небезпеки.

Відповідно до пунктів 7,8 Протоколу №52 від 04.08.2020 року, заступнику міського голови з питань житлово-комунального господарства (І.Маруняк), директору департаменту економічного розвитку (І.Кулинич) призначено створити робочі групи для здійснення перевірки діяльності продовольчих ринків, торгово-розважальних центрів та супермаркетів щодо дотримання карантинних вимог. Начальнику управління спорту призначено створити робочу групу для здійснення перевірки діяльності фітнес-центрів та спортивних залів щодо дотримання картинних вимог.

Отже, зі змісту Протоколу [REDACTED] слідує, що Комісією з питань техногенно-екологічної безпеки і надзвичайних ситуацій Львівської міської ради вирішено не забороняти у м. Львові роботу закладів, які надають послуги з розміщення, тобто хостелів, яка була дозволена Протоколом позапланового засідання міської комісії з питань техногенно-екологічної безпеки і надзвичайних ситуацій Львівської міської ради №47 від [REDACTED] року.

Також, варто зазначити, що з численних публікацій в ЗМІ з посиланням на мера міста Львова [REDACTED] вбачається, що заборони щодо здійснення діяльності закладів, які надають послуги з розміщення, тобто хостелів – відсутні.

Ось одна із таких публікацій у соціальних мережах інтернету мера м. Львова: "...Фітнес-центри та хостели у Львові працюватимуть із дотриманням усіх карантинних норм. Моніторингові групи перевірятимуть дотримання цих правил".

Таким чином, [REDACTED] року мало місце невизначеність щодо застосування нормативно-правових актів та нормативного регулювання громадянами м. Львова своїх прав та обов'язків.

Відповідно до ст. 9 КУпАП України, адміністративним правопорушенням (проступком) визнається протиправна, винна (умисна або необережна) дія чи бездіяльність, яка посягає на громадський порядок, власність, права і свободи громадян, на встановлений порядок управління і за яку законом передбачено адміністративну відповідальність.

Склад адміністративного правопорушення – це сукупність об'єктивних і суб'єктивних ознак, наявність яких характеризує діяння як адміністративне правопорушення, яке складається з об'єкту, об'єктивної сторони, суб'єкту, суб'єктивної сторони.

Разом з тим, сторона захисту вважає, що в діях [REDACTED] відсутній склад адміністративного правопорушення, а саме відсутня об'єктивна сторона та суб'єкт адміністративного правопорушення. А також вважаємо, що докази, які знаходяться в матеріалах справи є неналежними та недопустимими.

1. Щодо відсутності об'єктивної сторони адміністративного правопорушення

Диспозиція ст.44-3 КУпАП передбачає відповідальність за порушення правил щодо карантину людей, санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм, передбачених ЗУ «Про захист населення від інфекційних хвороб», іншими актами законодавства, а також рішень органів місцевого самоврядування з питань боротьби з інфекційними хворобами.

Вказана норма носить бланкетний характер, а тому серед ознак суті такого адміністративного правопорушення обов'язково повинно бути посилання на конкретний нормативно-правовий акт, яким встановлюються відповідні правила та якого не дотрималась особа, яка притягається до адміністративної відповідальності, порушивши тим самим законодавчі приписи.

Складений протокол про адміністративне правопорушення серії ВАБ [REDACTED] від 04.08.2020 року відносно [REDACTED], не відповідає вимогам КУпАП України.

У протоколі про адміністративне правопорушення **не зазначено відомостей про суть адміністративного правопорушення**, які повинні точно відповідати ознакам складу адміністративного правопорушення, зазначеним у статті КУпАП, за якою складено протокол. Не зазначено навіть, у чому саме полягає «робота» хостелу (увімкнене світло, використання камер зберігання та полицок у власних цілях, розміщення відвідувачів), **тобто, відсутні відомості про обставини, які становлять об'єктивну сторону адміністративного правопорушення**. Також не надано інших доказів, які б підтверджували факт вчинення особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, адміністративного правопорушення.

2. Щодо відсутності суб'єкта адміністративного правопорушення

Так, [REDACTED]. **не є належним суб'єктом адміністративного правопорушення**, оскільки вона не є адміністратором хостелу, а також не є власником такого та жодного відношення до даного хостелу не має.

Як пояснила остання, вона є мешканкою м. Києва, що зазначено у протоколі серії ВАБ [REDACTED]. За кілька днів до події, прибула до м. Львова на декілька місяців з метою стажування та працевлаштування баристом, завчасно знайшла місце проживання (а саме: м. Львів, вул. Пекарська, б. [REDACTED]). В подальшому її поселила дівчина [REDACTED], яка також проживала у даному хостелі та займала сусідню кімнату. Згідно обговорених умов, через свою сусідку [REDACTED] [REDACTED] мала передавати кошти за проживання власникам приміщення по [REDACTED] гривень за добу. Через декілька днів, цією ж дівчиною їй було вручено один з примірників ключів від приміщення для того, щоб остання могла потрапити

всередину в разі відсутності власника та сусідки. Через деякий час, сусідка перестала проживати у готелі, а тому [REDACTED] проживала в такому сама.

Під час раптового прибуття ДОП Личаківського ВП ГУ НП у Львівській області та складання дільничним офіцером протоколу про адміністративне правопорушення на [REDACTED], остання в протоколі зазначила «...свою провину визнаю та прошу суворо не карати» так як вважала, що проживаючи та перебуваючи у готелі як звичайна мешканка, яка за кошти винаймає ліжко-місце та тимчасово проживає у такому, порушує Закон.

Іншими словами, [REDACTED] є мешканкою готелю, винаймала ліжко-місце в ізольованій кімнаті, де проживала одна в кімнаті з дотриманням усіх карантинних вимог, а тому і знаходилася в приміщенні за адресою: м. Львів, вул. [REDACTED] на момент прибуття ДОП Личаківського ВП ГУ НП у Львівській області та не є адміністратором готелю.

Також, до матеріалів справи лейтенантом поліції [REDACTED] не додано жодних письмових документів (посадової інструкції, трудової книжки, трудового договору, виписки з реєстру фізичної особи-підприємця, витягу з Єдиного реєстру речових прав на нерухоме майно) з яких би вбачалося, що [REDACTED] являється адміністратором, або фізичною особою підприємцем, або безпосереднім власником чи суб'єктом господарювання, що здійснювала відповідну діяльність, зазначену у протоколі, **тобто, відсутні відомості про суб'єкт адміністративного правопорушення.**

3. Щодо неналежних та недопустимих доказів адміністративного правопорушення

Відповідно до ст. 254 КУпАП України, про вчинення адміністративного правопорушення складається протокол уповноваженими на те посадовою особою або представником громадської організації чи органу громадської самодіяльності.

Відповідно до ч.1,2 ст. 256 КУпАП України, у протоколі про адміністративне правопорушення зазначаються: дата і місце його складення, посада, прізвище, ім'я, по батькові особи, яка склала протокол; відомості про особу, яка притягається до адміністративної відповідальності (у разі її виявлення); місце, час вчинення і суть адміністративного правопорушення; нормативний акт, який передбачає відповідальність за дане правопорушення; прізвища, адреси свідків і потерпілих, прізвище викривача (за його письмовою згодою), якщо вони є; пояснення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності; інші відомості, необхідні для вирішення справи. Протокол підписується особою, яка його склала, і особою, яка притягається до адміністративної відповідальності; при наявності свідків і потерпілих протокол може бути підписано також і цими особами.

Протокол про адміністративне правопорушення, у разі його оформлення, складається не пізніше двадцяти чотирьох годин з моменту виявлення особи, яка вчинила правопорушення, у двох примірниках, один із яких під розписку вручається особі, яка притягається до адміністративної відповідальності.

Варто також зазначити, що у відповідності до ст. 255 КУпАП України, протокол про адміністративне правопорушення серії ВАБ [REDACTED] р., який складався лейтенантом поліції [REDACTED] у двох примірниках, один з яких знаходиться у справі, а інший у [REDACTED], мають суттєві розбіжності між собою. У протоколі, який знаходиться у матеріалах адміністративної справи **наявні виправлення відомостей та записів, які не відповідають другому примірнику протоколу, який знаходиться у [REDACTED] О. на руках.**

Так, як зазначено у примірнику протоколу про адміністративне правопорушення [REDACTED] О. від [REDACTED] 0 року, який відразу після складення та підписання був виданий на руки лейтенантом поліції [REDACTED], у графі «місце роботи (навчання), посада» зазначена інформація, що [REDACTED] О. – **не працює**. А у примірнику протоколу про адміністративне правопорушення, що знаходиться в матеріалах справи, у графі «місце роботи (навчання), посада» **слово «не» закреслено та дописано, що [REDACTED] – працює адміністратором.**

У примірнику протоколу [REDACTED] О. у графі «Свідки» **не зазначено жодного свідка та не має підписів**, які б підтверджували факт вчинення особою, яка притягається до адміністративної відповідальності. Однак, у примірнику протоколу що знаходиться в матеріалах справи, у графі «Свідки», уже після складання та видачі другого примірника Рогачовій Є.О., **вписано свідка [REDACTED] ну із зазначенням адреси проживання та стоїть її підпис.** В матеріалах справи також містяться письмові пояснення «вписаного» свідка Тиравовець Л.В., які є передчасними.

Відповідно до п.7 Розділу II «Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення в органах поліції» №1376 від 06.11.2015 р., не допускаються закреслення чи виправлення відомостей, що заносяться до протоколу про адміністративне правопорушення, а також унесення додаткових записів після того, як протокол про адміністративне правопорушення підписано особою, стосовно якої його складено.

Таким чином, даний протокол про адміністративне правопорушення серії ВАБ [REDACTED] від 0 [REDACTED] р., який знаходиться в матеріалах справи має виправлення, підтирання та закреслення, відтак вищезазначене вказує на те, що протокол про адміністративне правопорушення не може бути підставою для притягнення [REDACTED] до адміністративної відповідальності.

Також, не можна брати до уваги фотокопії, долучені до протоколу про адміністративне правопорушення, оскільки з них неможливо встановити місце, яке на них зафіксоване (що це дійсно приміщення за адресою: м. Львів, вул. Пекарська, б. [REDACTED] а так само фактичну обстановку цього місця. Тим паче, ці фото не підтверджують факт проведення господарської діяльності у хостелі, яка зазначена у протоколі.

Отже, жодних доказів на вчинення [REDACTED] правопорушення, яке ставиться у вину ДОП Личаківського ВП ГУ НП у Львівській області лейтенантом поліції [REDACTED] на підтвердження такого не надано.

Відповідно до ст. 251 КУпАП, доказами в справі про адміністративне правопорушення є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами, показаннями технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, або свідками, а також працюючими в автоматичному режимі, чи засобів

фото- і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, або свідками, а також працюючими в автоматичному режимі або в режимі фотозйомки (відеозапису), які використовуються при нагляді за виконанням правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху та паркування транспортних засобів, актом огляду та тимчасового затримання транспортного засобу, протоколом про вилучення речей і документів, а також іншими документами.

Обов'язок щодо збирання доказів покладається на осіб, уповноважених на складання протоколів про адміністративні правопорушення, визначених статтею 255 цього Кодексу.

Як вбачається з матеріалів справи, під час складення протоколу про адміністративне правопорушення відносно [REDACTED], ДОП Личаківського ВП ГУ НП у Львівській області лейтенантом поліції [REDACTED] було порушено вимоги ст. 255 КУпАП України та не зібрано жодних доказів, які б підтверджували її вину у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 44-3 КУпАП, а тому це свідчить про відсутність складу адміністративного правопорушення.

Відповідно до статті 62 Конституції України, положення якої знайшли подальшу конкретизацію в національному законодавстві України, особа вважається невинуватою у вчиненні правопорушення і не може бути піддана покаранню, доки її вину не буде доведено у порядку, передбаченому цим Кодексом, і встановлено обвинувальним вироком суду, що набрав законної сили. Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні кримінального правопорушення і має бути виправданим, якщо сторона обвинувачення не доведе винуватість особи поза розумним сумнівом. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачиться на користь такої особи.

Стандарт доведення вини «поза розумним сумнівом» означає, що при доведенні винуватості особи не повинно залишатися жодного «розумного сумніву» в цьому, тоді як наявність такого «розумного сумніву» у винуватості особи є підставою для його виправдання. Недоведена вина прирівнюється до доведеної невинуватості.

Згідно зі ст. 7 КУпАП України, ніхто не може бути підданий заходу впливу в зв'язку з адміністративним правопорушенням інакше як на підставах і в порядку, встановлених законом. Проведення в справах про адміністративні правопорушення здійснюється на основі суворого дотримання законності.

Європейський суд з прав людини у своїх рішеннях у справах «Тейксеїра де Кастро проти Португалії» та «Шабельник проти України» неодноразово зазначав, що допустимість доказів є прерогативою національного права і, за загальним правилом, саме національні суди повноважні оцінювати надані їм докази, а порядок збирання доказів має відповідати передбаченим національним правом вимогам основним правам гарантованих Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод. Тобто, якщо уповноваженим органом не доведено підставність притягнення особи до адміністративної відповідальності, суд не може в ході розгляду справи взяти на себе функції щодо самостійного відшукування доказів винуватості особи, самостійно змінювати, на шкоду особі факту, викладену у протоколі про адміністративне правопорушення, яка, по суті, становить виклад обвинувачення у вчиненні певного правопорушення, винуватість у скоєнні якого певною особою має доводитися в суді.

Враховуючи обставини даної справи, а також відсутність у матеріалах справи жодних належних та допустимих доказів, що підтверджували би наявність події та складу правопорушення, про яке йдеться у складеному протоколі, вважаю що дії [REDACTED] не містять ознак складу адміністративного правопорушення, а відтак справа підлягає закриттю у зв'язку із відсутністю події та складу адміністративного правопорушення.

Відповідно до п. 1ст. 247 КУпАП України, провадження в справі про адміністративне правопорушення не може бути розпочате, а розпочате підлягає закриттю за відсутністю у діях особи складу адміністративного правопорушення.

У зв'язку з вищезазначеним, керуючись ст.ст.7, 44-3, 245, 247, 251, 254, 255, 256, 280 Кодексу України про адміністративні правопорушення, п.7 Розділу II Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення в органах поліції,

ПРОШУ:

1. Звільнити [REDACTED] від адміністративної відповідальності у зв'язку з відсутністю події адміністративного правопорушення та відсутністю в діях [REDACTED] складу адміністративного правопорушення.
2. Провадження в справі про адміністративне правопорушення, передбачене ст. 44-3 КУпАП України щодо [REDACTED] – закрити у зв'язку із відсутністю події та складу адміністративного правопорушення.

Додатки:

- копія примірника протоколу про адміністративне правопорушення серії ВАБ [REDACTED] від 04.08.2020 р.(оригінал знаходиться у представника [REDACTED]);
- публікація з соціальної мережі інтернет;
- [REDACTED]
- [REDACTED]
- [REDACTED]

Представник [REDACTED]

[REDACTED]